

МИХАИЛ ЛЕРМОНТОВ

СИНИ СКАЛИ НА КАВКАЗ...

Превод от руски: Петър Велчев, 2008

chitanka.info

СИНИ СКАЛИ НА КАВКАЗ... [0]

Сини скали на Кавказ, поздравявам ви! Моето детство откърмихте вие, на своите хребети диви ме носехте дълго, с небето сдружихте ме и оттогава аз само копнея за вас, за небето. Престол на природата вечна сте вие — над него летят като дим буреносните облаци — и който само веднъж от върха е отправил молитва към бога, той вече презира живота, макар в оня миг да е чувствал как горд е, задето живее!...

* * *

Често в зори гледах аз снеговете, скалите, далечните ледници; те под лъчите на слънцето грееха, в розов отблясък облечени — докато долу бе все още мрак, — и така възвестяваха те на случайния пътник, че вече е утро. И техните румени багри напомняха свян: тъй девойки, когато се къпят и в миг зърнат мъж, се смущават така, че дори не успяват веднага гърдите си с бяла одежда да скрият.

Колко обичах, Кавказ, твоите бури — онези пустинни и тътнещи бури, отекващи вдън пещерите, които отвърщат им в миг като стражи среднощни!... На хълма самотно дърво, устояло на вятър и дъжд; и лоза, тихо шушнеща в тясна клисура; и тайна пътека над стръмната пропаст, където рекичка безименна тича с вълни белопенни; и изстрел внезапен, и страх подир изстрела: враг ли коварен е туй или просто ловец... в този край всичко, всичко е толкоз прекрасно.

* * *

Въздухът там е тъй чист, като детска молитва. И хората там, като птици, живеят безгрижно, войната е тяхна стихия; и в смуглите скули душата им сякаш говори; и в тези опушени хижи, покрити със суха тръстика и глина, са скрити жените, момите: те чистят оръжия, шият със сребърна сърма и там, в тишината, линее душата им — южна, копнееща, неокована до днес от съдбата.

1832

---

[0] Послание, отразяващо най-ранните впечатления от Кавказ, който Лермонтов има възможност да посети още като дете. Творбата е интересна като първи в руската литература образец на ритмизирана проза. Макар и графично оформен като белетристична импресия, „Сини скали на Кавказ“ представлява текст, строго издържан в дактилен ритъм, осъществен „свързано“ от край до край, т.е. без обособяване на метрични периоди. Това е оригинален и, доколкото знам, много рядък случай в поетическата практика — и по времето на Лермонтов и по-късно.

Известният лермонтовед С. Дурилин смята, че Лермонтов е започнал своята творба „като прозаически запис в дневника, но причудливата ритмика на тези мнимо-прозаически редове го е принудила да премине към стихотворни редове“. (С. И. Дурилин. Как работал Лермонтов. Москва, 1934, с.27.)

Към всичко това следва да се добави, че Кавказ заема изключително място и в живота и в творчеството на Лермонтов. Там прекарва той голяма част от военната си служба, включително като участник в битката при Валерик. Там живее той като изгнаник и загива на дуел в един юлски ден на 1841 г. На Кавказ са посветени редица негови ярки литературни произведения и множество картини с маслени бои, акварели и рисунки. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.